

சுவிட்சர்லாந்து நாட்டில் வசிக்கும் ஒரு மகிழ்ச்சியான குடும்பம் இருக்கிறது. பிள்ளைகள் குறைவில்லை. ஆனால்...

சுவிட்சர்லாந்து நாட்டில் வசிக்கும் ஒரு மகிழ்ச்சியான குடும்பம் இருக்கிறது. பிள்ளைகள் குறைவில்லை. ஆனால்...

["சுவிட்சர்லாந்து நாட்டில் வசிக்கும் ஒரு மகிழ்ச்சியான குடும்பம் இருக்கிறது. பிள்ளைகள் குறைவில்லை. ஆனால்... 70 லட்சம் ரூபாய் 40 லட்சம் ரூபாய் குறைவாக இருக்கிறது. பிள்ளைகள் குறைவில்லை. ஆனால்... ?"

40 லட்சம் ரூபாய் குறைவாக இருக்கிறது. பிள்ளைகள் குறைவில்லை. ஆனால்... 30 லட்சம் ரூபாய் குறைவாக இருக்கிறது. பிள்ளைகள் குறைவில்லை. ஆனால்..."

சுவிட்சர்லாந்து நாட்டில் வசிக்கும் ஒரு மகிழ்ச்சியான குடும்பம் இருக்கிறது. பிள்ளைகள் குறைவில்லை. ஆனால்... (சுவிட்சர்லாந்து நாட்டில் வசிக்கும் ஒரு மகிழ்ச்சியான குடும்பம் இருக்கிறது. பிள்ளைகள் குறைவில்லை. ஆனால்... ?)

83 லட்சம் ரூபாய் குறைவாக இருக்கிறது. பிள்ளைகள் குறைவில்லை. ஆனால்... (சுவிட்சர்லாந்து நாட்டில் வசிக்கும் ஒரு மகிழ்ச்சியான குடும்பம் இருக்கிறது. பிள்ளைகள் குறைவில்லை. ஆனால்... ?)

சுவிட்சர்லாந்து நாட்டில் வசிக்கும் ஒரு மகிழ்ச்சியான குடும்பம் இருக்கிறது. பிள்ளைகள் குறைவில்லை. ஆனால்... 50 லட்சம் ரூபாய், 40 லட்சம் ரூபாய், 30 லட்சம் ரூபாய்... ?"]

???????????????????? ? ????????????????????? ? ????????????????????? ?

வயது 50 ஆனதை அவர் தகைம் காட்டவில்லை. தலகைக் கு எண்ணியெத் தடவாமல் பரட்டையாக விட்டு, மகள் அணிந்து நனைந்து போயிருந்த சலகைகளை அணிந்து தன் வாழ்வு முடிந்துவிட்டது, தான் வாழ்ந்து முடித்து விட்டவள் என்பதை எல்லோருக்கும் வளிச்சம் போட்டுக் காட்டுவது போல் அவர் தோற்றமும், சயலும் அமைந்திருக்கும். மல்தட்டுப் பண்கள் போல் மகைப் சய்தால் 25 வயதாகத் தோற்றமளிப்பார். இவர் போல் பல ஆயிரம் பண்கள் சமிகத்திற்குள் உள்ளனர்.

"என்ன கொழுந்தனாரே, காலயில ஏன் வலகைக் காரனோடு மல்லுக்கட்டுறீ ய?"

"யாரி .. ஃபரிதா மதனியா... ஊரூல இருந்து எப்போ வந்தீ ய?"

"காலயில தான் வந்தனே"

"அம்மாளும் மகளும் வீ ட்டுல சண்டை போட்டுக் கிருவியலே, சத்தத்தை காணாமனே னு கட்டினே. யாரோ சொந்தக் காரவூக மவூத்துக்குப் போயிட்டதா ஓங்க மக சொல்லுச்சு."

"அதிருக்கட்டும் கொழுந்தனாரே! இன்னும் ஏன் வலகைக்குப் போகல?"

"அவசரமா ஓரூ கதை வணைமனூ கட்டாங்க, அதுதான் லீ வு போட்டுட்டு உட்காரந்தனே"

"கொழுந்தனாரே! போன மாசத்துக்கு முந்துன மாசம் ஓரூ கதை எழுதினியளே! 70 வயசூ கழிவன் 40 வயசூக் காரிய கட்டி புள்ள பதெத் மாதிரி. ஆம் பளகைக்கு மட்டும் தான் எழுதுவியளா? பொம் பளகைக்கு எழுத மாட்டியளா? 40 வயசூல எத்தனை வதெவகை என்னை மாதிரி இருக்காங்க. அவுகள் 30 வயசூ ஆம் பள கல்யாணம் பண்டு மாதிரி எழுதுங்க"

"கொழுந்தனாரே! கால காலத்துல கலயாணம் சஞ்சுக்கிட்டும் வாழுற வழிய பாருங்க. பொழப்பதிட்புத்துதி காசை சதேத்துக்கிட்டும் அதுக்குப் பின்னால ஓங்க சமிகத்துக்கு எழுதுங்க. வழிகாட்டும். மொதல்ல நீங்க நல்லா தரிஞ்சுக்கிருங்க, சீக்கிரமா ஒரு பொண்ணு பாருங்க."

"பொண்ணு பாத்துட்டனே மதனி!"

யாரு... எங்கிட்ட சொல்லவே இல்லே!"

"நீங்க தான் பொண்ணு! எனக்கின்னு யாருமில்ல. பக்கத்தில் இருக்கிற மோதினாரை கிட்டிக்கிட்டும் ஓங்ககிட்டும் வந்து சம்மதம் கக்கேப்ப போறனே, நீங்க சம்மதிச்சா நிகாஹ் முடிச்சுக்கலாம்."

"போங்க கொழுந்தனாரே! வளையாடாம சும்மா ஒரு பச்சேச்சுக்குச் சொன்னனே... அதப்புடிச்சுக்கிட்டும்!"

"இல்லை மதனி! வாழ்க்கையில் யாருக் காவது பிரயோஜனமா இருக்கணும். நான் ஓங்க வாழ்க்கைக்கு துணையா இருக்க ஆசுப்படுறனே. இது அவசரப்பட்டும் எடுத்து முடிவு இல்ல. எனக்குள் இருந்த புரட்சி...க்கு இன்றுதான் உணவூ கிடதை தது. இதுல எனக்கு மனத்திருப்தி கடைச்சிருக்கு."

அதுவரை இல்லாதிருந்த நாணம் ஃபரிதாவாக்கூள் உண்டானது. நனைந்து போயிருந்த அழுக்குச் சலையை தலைமீது இழுத்திப்போர்த்தி வடிகத்துடன் விருவிருவென வீட்டுக்கு நடந்தார்.

புன்னகைத்தவாறு பார்த்துக் கொண்டிருந்த நளீர், அங்கு நின்றிருந்த எதிரவீட்டு அலாவுத்தீனிடன், "தம்பி என நிகாஹ் வுக்கு ஒரு சாட்சியா ஃபரிதா மராமகனை கையெழுத்து போடச் சொல்லலாம். என சார்பா நீ தான் கையெழுத்து போடணும், வற்ற திங்கள் கிழமை லுஹர் தொழுகைக்குப் பிறகு மோதினாரை கிட்டிட்டும் வாரனே, நீயும் வந்திடும்" சொல்லிவிட்டு அந்த இடத்தை விட்டு அகன்ற நளீருக்கு ஏக நிம்மதி.

[00000000 00000000000000 **2014** 0000000 0000000"000000 0000000 00000000 00000000 ..."
00000000 0000000000]

www.nidur.info